

Ekspresopdatering af appellen den 28. februar 2020 til præsident Trump, præsident Xi, præsident Putin, premierminister Modi og andre landes ledere om hastegennemførelse af Lyndon LaRouches fire love

Opdateret den 8 marts 2020

Af Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Institutet

De fleste sundhedseksperter betegner nu officielt coronavirus som en pandemi, og kun et fåtal undgår dette udtryk for ikke at 'puste for meget til' markederne og investeringerne i "pandemiske obligationer". Det står også klart, at denne pandemi vil være dødsstødet for det i øvrigt allerede bankerotte finanssystem, hvor det største aktiemarkedskollaps siden 2008, det hidtil usete fald i udbyttet på 10-årige amerikanske statsobligationer og meddelelsen fra Bostons centralbankdirektør, Eric Rosengren, om at gå over til "helikopterpenge", er alarmerende og ubestridelige signaler.

I stedet for at tage ved lære af Kina, som ifølge WHO har sat en ny standard for håndtering af en sådan krise, har de fleste regeringer (Italien og Japan er undtagelser) ikke brugt den tre måneder lange varselstid, som de fik på grund af Kinas effektive alarmberedskab. Det er chokerende – men ikke overraskende – hvor fuldstændig uformående det liberale

etablissement har vist sig at være i forhold til at reflektere over det faktum, at det er deres politik, der er årsagen til at hele den menneskelige civilisation nu er truet, og i forhold til at drage konklusionerne og ændre deres fremgangsmåder.

Allerede i 1974 oprettede Lyndon LaRouche en økologisk-biologisk 'Holocaust- arbejdsgruppe' for at undersøge virkningerne af IMF og Verdensbankens politik for nedskæring af fødevare- og energiforbrug samt sundhedsudgifter i udviklingslandene – der viste at dette ville føre til biologiske katastrofer, fremkomsten af gamle og nye sygdomme og pandemier. I de følgende årtier offentliggjorde LaRouche og hans bevægelse mange flere advarsler samt fremlagde konkrete udviklingsprogrammer for alle kontinenter, hvis udførelse ville have forhindret den nuværende krise i at komme ud af kontrol.

Selvfølgelig vil de såkaldt industrialiserede lande på en eller anden måde klare krisen, men til hvilken pris? På grund af privatiseringen – dvs. profitorienteringen – af sundhedssektoren, er der nu alt for få senge til intensiv behandling. Den belgiske læge og leder af den nationale lægefagforening, Dr. Philippe Devos, har netop advaret om, at denne mangel vil føre til nedprioritering af gamle mennesker for de unges skyld, når antallet af tilfælde overstiger antallet af tilgængelige faciliteter til intensiv behandling, hvilket han forventer vil ske. Vil vi vende tilbage til skråplanet med at afslutte "uværdige liv", som blev fordømt i Nürnberg-retssagerne?

Og hvad med de fattige lande, som ikke engang har kapacitet til test, endsi­ge behandling? Hvad med lande som Haiti, Nigeria og Bangladesh? Hvad med Iran, hvor sanktionerne af medicinske forsyninger helt klart allerede forårsager unødige tab af mange menneskeliv?

Hvad med græshoppeplagen i afrikanske og asiatiske lande, en fare, som har været kendt i mange måneder, og hvor den

latterligt lille påkrævede økonomiske hjælp på \$ 76 millioner ikke er blevet ydet, så der nu er fare for, at græshoppesværmene udvikler sig til en fuldgylldig invasion, der truer millioner af menneskers liv i løbet af kort tid?

Hvad med de barbariske optrin ved den græsk-tyrkiske grænse, hvor politi fra begge sider bruger tåregas mod flygtninge; hvor den ene side muligvis "iscenesætter" disse mennesker, der absolut ingenting ejer, men den anden side, ikke mindre barbarisk, forsøger at opretholde "beskyttelsen" af EU's ydre grænser? Tror EU-etablissermentet virkelig, at de kan bygge en ny 'Limes-linje' rundt om Europa, (Limes Germanicus var den befæstede grænse, der adskilte Romerriget fra de germanske stammer, red.) mens Sydvestasien og Afrika sprænges indad af en coronavirus-pandemi, en græshoppeplage, sult og desperation?

Dette etablisserment vendte det blinde øje til Bush- og Obama-administrationernes interventionskrige, som trods alt er hovedårsagen til flygtningekrisen. De har ikke haft nogen interesse i at opbygge infrastruktur i Afrika i de seneste årtier, hovedsageligt på grund af deres neo-malthusianske ideologi. Har de i virkeligheden accepteret ideen om at lade denne pandemi og denne græshoppeplage følge deres "naturlige gang"? Og falder dette ikke i tråd med den grønne ideologi, der forkynner at det er godt for miljøet at have færre mennesker?

Der er en løsning på denne eksistentielle krise, men når den såkaldte "elite" er moralsk uegnet til at indføre de nødvendige reformer, har vi brug for en bred mobilisering af befolkningen, der må blive "statsborgere" (Staatsbürger). Der må være et udbredt, folkeligt krav om, at de førende lande i verden – startende med USA, Kina, Rusland og Indien – støttet af andre – må gennemføre følgende trin i omorganiseringen af det nuværende finanssystem:

1) Der må omgående indføres et globalt system med

bankadskillelse, efter nøje forbillede af Roosevelts Glass/Steagall-lov af den 16. juni 1933. Inden for dette system skal de almindelige banker stilles under statslig beskyttelse og adskilles fuldstændigt med en brandmur fra de spekulative investeringsbanker, der ikke længere har adgang til de almindelige bankers formuer eller til skatteyderbetalte redningsaktier. Disse bankers giftige papirer, indbefattet løbende derivatkontrakter, skal afskrives. Berettigede fordringer, der har med den reelle økonomi at gøre eller med den arbejdende befolknings pensioner og andre formueværdier, skal også anerkendes som gyldige i det nye system. Visse former for betalingskrav må dog foreløbig indefrys og undersøges af statslige institutioner for deres berettigelse.

2) Der må oprettes en nationalbank i alle lande, i traditionen fra Alexander Hamiltons Bank of the United States eller i stil med den tyske Kreditanstalt für Wiederaufbau efter 2. Verdenskrig, således at statslige kreditter kan forsyne den fysiske økonomi med de nødvendige midler for produktive investeringer. Udstedelsen af disse kreditter må rette sig efter principperne om en høj energistrømningstæthed og en optimal forøgelse af produktionsmidlernes og arbejdskraftens produktivitet gennem en betoning af videnskabelige og teknologiske fremskridt.

3) Mellem deltagerlandene må der indføres et system med faste valutakurser, og der skal indgås samarbejdsaftaler mellem suveræne stater angående nøje definerede infrastruktur- og udviklingsprojekter. Disse aftaler udgør tilsammen faktisk et nyt Bretton Woods-system i Roosevelts forstand, med det udtrykkelige formål at fremme udviklingslandenes udvikling.

4) Den yderst nødvendige forøgelse af verdensøkonomiens produktivitet for at kunne forsyne en global befolkning på næsten otte milliarder mennesker i dag må tilvejebringes gennem et internationalt hasteprogram, for at virkeliggøre fusionsenergi og andre avancerede teknologier, såsom optisk biofysik og biovidenskaberne, for at kunne finde løsninger på

problemer som coronavirus, såvel som et internationalt samarbejde inden for rumfart og rumteknologi; dette kan skabe den nødvendige næste økonomiske platform for verdensøkonomien, sådan som økonomen Lyndon LaRouche har udviklet det.

Bælte- og Vejinitiativet, der blev indledt af præsident Xi Jinping, og som 157 lande allerede har tilsluttet sig, tilbyder et konkret perspektiv for at bringe den industrielle udvikling til Sydvestasien og Afrika, hvilket der er et presserende behov for. Kina har tilbudt at samarbejde med alle lande på planeten i et 'win-win-samarbejde' om at udvide Den Nye Silkevej til Sydvestasien og Afrika og på denne måde give et konkret udviklingsperspektiv, hvilket er den eneste humane måde at løse flygtningekrisen på. USA og alle europæiske nationer må og skal samarbejde om denne plan.

Vi, de undertegnede, retter denne indtrængende appel til de nævnte regeringer om nu at handle i dette øjeblik med dets voldsomme udfordringer for hele menneskehedens sikkerhed og eksistens, for at korrigere fejlene i det nuværende system der førte til den øjeblikkelige krise, og vende tilbage til principperne for det almene vel, nationalstatens suverænitet, fødevarer- og energisikkerhed, medens vi antager en vision for menneskehedens fælles mål og et fremtidigt fællesskab for menneskeheden.

Der er intet bedre tidspunkt til at gennemføre disse nødvendige forandringer end lige nu, her i Beethoven-året, hvor hans monumentale værk udgør et smukt billede af et nyt mønster for en bedre fremtid for menneskeslægten.

Underskriv

gerne

på: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/four_laws_global